

**Pracownia
programowania
- Wykład 11/12**

Złożone typy danych

Struktury

Struktury to specjalny typ danych mogący przechowywać wiele wartości w jednej zmiennej. Od tablic jednakże różni się tym, iż te wartości mogą być różnych typów.

Deklaracja struktury:

```
1 struct Struktura {  
2     int pole1;  
3     int pole2;  
4     char pole3;  
5 };
```

Deklaracja zmiennej strukturalnej:

```
1 struct Struktura zmiennaS;
```

Dostęp do pól - “kropka” - operator wyboru składnika:

```
1 zmiennaS.pole1 = 60; /* przypisanie liczb do pól */  
2 zmiennaS.pole2 = 2;  
3 zmiennaS.pole3 = 'a'; /* a teraz znaku */
```

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  struct Struktura {
5      int pole1;
6      int pole2;
7      char pole3;
8  };
9
10 int main()
11 {
12     struct Struktura zmiennaS = {60, 2, 'a'};
13 }
```

```
1 struct moja_struct {  
2     int a;  
3     char b;  
4 } moja = {1, 'c'};
```

```
1 #include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
3
4 struct Struktura{
5     int pole;
6 } abc;
7
8 int main()
9 {
10     abc.pole=4;
11     printf("%d",abc.pole);
12     return 0;
13 }
```

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  struct Struktura {
5      int pole1;
6      int pole2;
7      char pole3;
8  };
9
10 int main()
11 {
12     struct Struktura zmiennaS =
13         { .pole1=60, .pole2=2, .pole3='a' };
14 }
```



```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  struct Struktura {
5      int pole1;
6      int pole2;
7      char pole3;
8  };
9
10 int main()
11 {
12     struct Struktura zmiennaS =
13         { .pole1=60, .pole2=0.2, .pole3='a'};
14     printf("%d\n", zmiennaS);
15     printf("%p\n", &zmiennaS);
16     printf("%p\n", &zmiennaS.pole1);
17     printf("%p\n", &zmiennaS.pole2);
18     printf("%p\n", &zmiennaS.pole3);
```

Co znaczy nazwa struktury?

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  struct Test{
5      int p1;
6      char p2;
7      //double p3; //porównac po odkomentowaniu początku linijki
8  };
9
10 int main()
11 {
12     struct Test a={22,'w'};
13     printf("%d\n",a); //unexptected
14     printf("%p\n",&a); // adres struktury/pierwszego pola
15     printf("%p\n",&a.p1); //adres pierwszego pola
16     //printf("%p\n",&a.p1); //blad kompilacji
17     printf("%p\n",&a.p2); //adres drugiego pola
18     //printf("%d\n",*a); //brak kompilacji
```

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <math.h>
3
4  struct Punkt2D {
5      float x;
6      float y;
7  };
8
9
10 int main() {
11     struct Punkt2D p1 = {3.0, 4.0};
12     struct Punkt2D p2 = {6.0, 8.0};
13     return 0;
14 }
```

“structure padding”

```
1  #include <stdio.h>
2
3  struct Przyklad {
4      char x;
5      int y;
6  };
7
8  int main() {
9      printf("Rozmiar struktury: %Iu bajty\n", sizeof(struct Przyklad));
10     return 0;
11 }
```

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  struct Struktura {
5      int pole1;
6      double pole2;
7      char pole3;
8  };
9
10 int main()
11 {
12     struct Struktura zmiennaS =
13         { .pole1=60, .pole2=0.2, .pole3='a'};
14     printf("%p\n",&zmiennaS.pole1);
15     printf("%p\n",&zmiennaS.pole2);
16     printf("%p\n",&zmiennaS.pole3);
17 }
```

```
1 #include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
3
4 #pragma pack ( 1 )
5 struct Struktura {
6     int pole1;
7     double pole2;
8     char pole3;
9 };
10
11 int main()
12 {
13     struct Struktura zmiennaS =
14     { .pole1=60, .pole2=0.2, .pole3='a'};
15     printf("%p\n",&zmiennaS.pole1);
16     printf("%p\n",&zmiennaS.pole2);
17     printf("%p\n",&zmiennaS.pole3);
18 }
```

Parę zasad dla GCC:

1. **Pola są wyrównane do swojego naturalnego granicznika:** Typy danych o wielkości 1 bajta (np. `char`) są wyrównane do granicy 1 bajta, typy danych o wielkości 2 bajty (np. `short`) są wyrównane do granicy 2 bajtów, a typy danych o wielkości 4 bajty (np. `int`, `float`) są wyrównane do granicy 4 bajtów, itd. Oznacza to, że adres w pamięci dla danego pola jest zawsze podzielny przez wielkość tego pola.
2. **Całkowity rozmiar struktury jest wyrównany do największego granicznika używanego przez jakiekolwiek z jej pól:** Na przykład, jeśli struktura ma największe pole typu `int`, to cały rozmiar struktury będzie wielokrotnością wielkości `int`, czyli 4 bajtów.
3. **Kolejność pól ma znaczenie:** Pisanie pól w strukturze od największego do najmniejszego rozmiaru może zminimalizować ilość paddingu.

Wskaźnik do struktury

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  // Definicja struktury
5  struct Punkt2D {
6      float x;
7      float y;
8  };
9
10 int main() {
11     // Alokacja pamięci dla struktury Punkt2D
12     struct Punkt2D *punkt = (struct Punkt2D *)malloc(sizeof(struct Punkt2D));
13
14     // Przypisanie wartości do pól struktury poprzez wskaźnik
15     punkt->x = 3.0;
16     punkt->y = 4.0;
17
18     printf("Punkt przed przesunięciem: (%.1f, %.1f)\n", punkt->x, punkt->y);
```


Tablice struktur

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  struct Struktura {
5      int pole1;
6      double pole2;
7      char pole3;
8  };
9
10 int main()
11 {
12     struct Struktura tabS[5];
13     struct Struktura zm;
14     tabS[1] = zm;
15 }
```

```
1  #include <stdio.h>
2
3  struct ksiazka {
4      char tytul[50];
5      char autor[50];
6      int liczba_stron;
7      float ocena;
8  };
9
10 void wyswietlKsiazki(struct ksiazka* tablica, int rozmiar) {
11     for (int i = 0; i < rozmiar; i++) {
12         printf("Tytul: %s\n", tablica[i].tytul);
13         printf("Autor: %s\n", tablica[i].autor);
14         printf("Liczba stron: %d\n", tablica[i].liczba_stron);
15         printf("Ocena: %.2f\n", tablica[i].ocena);
16         printf("\n");
17     }
18 }
```

```
1  #include <stdio.h>
2
3  struct ksiazka {
4      char tytul[50];
5      char autor[50];
6      int liczba_stron;
7      float ocena;
8  };
9
10 struct ksiazka znajdzKsiazkeZNajwiekszaLiczbaStron(struct ksiazka* tablica, int ro
11     struct ksiazka najwieksza = tablica[0];
12
13     for (int i = 1; i < rozmiar; i++) {
14         if (tablica[i].liczba_stron > najwieksza.liczba_stron) {
15             najwieksza = tablica[i];
16         }
17     }
18 }
```

typedef

`typedef` to słowo kluczowe w języku C, które pozwala na definiowanie aliasów dla typów danych. W kontekście struktur, `typedef` jest często używane w celu uproszczenia deklaracji zmiennych strukturalnych i funkcji.

Wariant 1 - Użycie **typedef** podczas definiowania struktury:

```
1  #include <stdio.h>
2
3  typedef struct {
4      float x;
5      float y;
6  } Punkt2D;
7
8  int main() {
9      Punkt2D punkt = {3.0, 4.0};
10     printf("Punkt: (%.1f, %.1f)\n", punkt.x, punkt.y);
11     return 0;
12 }
```

Wariant 2 - Użycie **typedef** po definiowaniu struktury:

```
1  #include <stdio.h>
2
3  struct Punkt {
4      float x;
5      float y;
6  };
7
8  typedef struct Punkt Punkt2D;
9
10 int main() {
11     Punkt2D punkt = {3.0, 4.0};
12     printf("Punkt: (%.1f, %.1f)\n", punkt.x, punkt.y);
13     return 0;
14 }
```

Wariant 3 - Użycie `typedef` w kombinacji ze wskaźnikami na strukturę:

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  typedef struct {
5      float x;
6      float y;
7  } Punkt2D;
8
9  int main() {
10     Punkt2D *punkt = (Punkt2D *)malloc(sizeof(Punkt2D));
11     punkt->x = 3.0;
12     punkt->y = 4.0;
13     printf("Punkt: (%.1f, %.1f)\n", punkt->x, punkt->y);
14     free(punkt);
15     return 0;
16 }
```

Wariant 4 - Użycie **typedef** w funkcjach przyjmujących struktury jako argumenty:

```
1  #include <stdio.h>
2
3  typedef struct {
4      float x;
5      float y;
6  } Punkt2D;
7
8  void wypisz_punkt(Punkt2D p) {
9      printf("Punkt: (%.1f, %.1f)\n", p.x, p.y);
10 }
11
12 int main() {
13     Punkt2D punkt = {3.0, 4.0};
14     wypisz_punkt(punkt);
15     return 0;
16 }
```


Przekazywanie struktur do funkcji

1. Przekazywanie struktury przez wartość:

```
1  #include <stdio.h>
2
3  struct Punkt2D {
4      float x;
5      float y;
6  };
7
8  void wypisz_punkt(struct Punkt2D p) {
9      printf("Punkt: (%.1f, %.1f)\n", p.x, p.y);
10 }
11
12 int main() {
13     struct Punkt2D punkt = {3.0, 4.0};
14     wypisz_punkt(punkt); // przekazanie struktury przez wartość
15     return 0;
16 }
```

2. Przekazywanie struktury przez wskaźnik:

```
1  #include <stdio.h>
2
3  struct Punkt2D {
4      float x;
5      float y;
6  };
7
8  void przesun_punkt(struct Punkt2D *p, float dx, float dy) {
9      p->x += dx;
10     p->y += dy;
11 }
12
13 int main() {
14     struct Punkt2D punkt = {3.0, 4.0};
15     printf("Punkt przed przesuniecie: (%.1f, %.1f)\n", punkt.x, punkt.y);
16     przesun_punkt(&punkt, 2.0, 3.0); // przekazanie struktury przez wskaźnik
17     printf("Punkt po przesunieciu: (%.1f, %.1f)\n", punkt.x, punkt.y);
18     return 0;
```

Zwracanie przez funkcję struktury

Przykład zwracania struktury jako zwykłej zmiennej:

```
1  #include <stdio.h>
2
3  struct Point {
4      int x;
5      int y;
6  };
7
8  struct Point add_points(struct Point p1, struct Point p2) {
9      struct Point result;
10     result.x = p1.x + p2.x;
11     result.y = p1.y + p2.y;
12     return result;
13 }
14
15 int main() {
16     struct Point p1 = {1, 2};
17     struct Point p2 = {3, 4};
18     struct Point sum = add_points(p1, p2);
```

Przykład zwracania struktury przez wskaźnik przekazany jako argument:

```
1  #include <stdio.h>
2
3  struct Point {
4      int x;
5      int y;
6  };
7
8  void add_points(struct Point p1, struct Point p2, struct Point *result) {
9      result->x = p1.x + p2.x;
10     result->y = p1.y + p2.y;
11 }
12
13 int main() {
14     struct Point p1 = {1, 2};
15     struct Point p2 = {3, 4};
16     struct Point sum;
17     add_points(p1, p2, &sum);
18     printf("sum: (%d, %d)\n", sum.x, sum.y);
```

Przykład zwracania struktury przez wskaźnik przekazany (bezpośrednio):

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  struct Person {
5      char *name;
6      int age;
7  };
8
9  struct Person *create_person(char *name, int age) {
10     struct Person *new_person = malloc(sizeof(struct Person));
11     new_person->name = name;
12     new_person->age = age;
13     return new_person;
14 }
15
16 int main() {
17     struct Person *person1 = create_person("John Doe", 30);
18     printf("Name: %s, Age: %d\n", person1->name, person1->age);
```

“Wartościowość struktur”

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  struct Punkt3D
5  {
6      int x,y,z;
7  };
8
9  void przepisz(struct Punkt3D tab1[], struct Punkt3D tab2[], int n)
10 {
11     for(int i = 0; i < n; i++)
12     {
13         tab2[i] = tab1[i];
14     }
15 }
16
17 void wyswietl(struct Punkt3D tab[], int n)
18 {
```

Dziwny warning?

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  struct Punkt3D
5  {
6      int tab[3];
7  };
8
9  void przepisz(struct Punkt3D tab1[], struct Punkt3D tab2[], int n)
10 {
11     for(int i = 0; i < n; i++)
12     {
13         tab2[i] = tab1[i];
14     }
15 }
16
17 void wyswietl(struct Punkt3D tab[], int n)
18 {
```

Wersja poprawiona

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  struct Punkt3D
5  {
6      int wspolrzedne[3];
7  };
8
9  void przepisz(struct Punkt3D tab1[], struct Punkt3D tab2[], int n)
10 {
11     for(int i = 0; i < n; i++)
12     {
13         tab2[i] = tab1[i];
14     }
15 }
16
17 void wyswietl(struct Punkt3D tab[], int n)
18 {
```


A gdy mamy wskaźnik?

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  struct Punkt3D
5  {
6      int * wspolrzedne;
7  };
8
9  void przepisz(struct Punkt3D tab1[], struct Punkt3D tab2[], int n)
10 {
11     for(int i = 0; i < n; i++)
12     {
13         tab2[i] = tab1[i];
14     }
15 }
16
17 void wyswietl(struct Punkt3D tab[], int n)
18 {
```

Trzeba zrobić “głębokie kopiowanie”:

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  struct Punkt3D
5  {
6      int * wspolrzedne;
7  };
8
9  void przepisz(struct Punkt3D tab1[], struct Punkt3D tab2[], int n)
10 {
11     for(int i = 0; i < n; i++)
12     {
13         tab2[i].wspolrzedne[0] = tab1[i].wspolrzedne[0];
14         tab2[i].wspolrzedne[1] = tab1[i].wspolrzedne[1];
15         tab2[i].wspolrzedne[2] = tab1[i].wspolrzedne[2];
16     }
17 }
18
```

Unie

Unia (ang. union) jest typem, który pozwala przechowywać różne rodzaje danych w tym samym obszarze pamięci (jednak nie równocześnie).

```
1  union Nazwa {  
2      typ1 nazwa1;  
3      typ2 nazwa2;  
4      /* ... */  
5  };
```

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3
4  union Unia {
5      int pole1;
6      char pole2;
7  };
8
9  int main()
10 {
11     union Unia zm;
12     zm.pole1=67;
13     printf("%c\n",zm.pole1);
14     printf("%d\n",zm.pole1);
15     printf("%c\n",zm.pole2);
16     printf("%d\n",zm.pole2);
17     return 0;
18 }
```

```
1  #include <stdio.h>
2
3  union Number {
4      int i;
5      float f;
6      double d;
7  };
8
9  int main() {
10     union Number num;
11     num.i = 10;
12     printf("int: %d\n", num.i);
13     num.f = 3.14;
14     printf("float: %f\n", num.f);
15     num.d = 2.718;
16     printf("double: %lf\n", num.d);
17     printf("int: %d\n", num.i);
18     return 0;
```

```
1  #include <stdio.h>
2  #include <stdlib.h>
3  union Liczba
4  {
5      int a;
6      float b;
7  };
8  struct Dane
9  {
10     int tp;
11     union Liczba zaw;
12 };
13 struct Dane wczytaj()
14 {
15     struct Dane temp;
16     printf("Jesli chcesz wpisac liczbe calk to wpisz 0,a jesli wymierna to wpisz 1");
17     scanf("%d", &temp.tp);
18     if (temp.tp == 0)
```

Typ wyliczeniowy

Służy do tworzenia zmiennych, które mogą przyjmować tylko pewne z góry ustalone wartości:

```
1 enum Nazwa {WARTOSC_1, WARTOSC_2, WARTOSC_N };
```

```
1 #include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
3
4 enum miasta {OLSZTYN, GDANSK, KRAKOW, WARSZAWA, BYDGOSZCZ};
5
6 int main()
7 {
8     enum miasta m1 = OLSZTYN;
9     printf("%s\n",m1);
10    printf("%d\n",m1);
11    printf("%u\n",m1);
12    return 0;
13 }
```


Struktury - prekursor do obiektowości?

```
1 #include <stdio.h>
2 #include <string.h>
3
4 struct Laptop {
5     char model[30];
6     float cena;
7 };
8
9 struct Laptop initLaptop(char* model, float cena) {
10     struct Laptop nowyLaptop;
11     strncpy(nowyLaptop.model, model, sizeof(nowyLaptop.model) - 1);
12     nowyLaptop.model[sizeof(nowyLaptop.model) - 1] = '\0';
13     nowyLaptop.cena = cena;
14     return nowyLaptop;
15 }
16
17 void pokazLaptop(struct Laptop laptop) {
18     printf("Model: %s\n", laptop.model);
```

```
1 #include <stdio.h>
2 #include <stdlib.h>
3 #include <string.h>
4
5 typedef struct Ksiazka {
6     char tytul[50];
7     int liczba_stron;
8 } Ksiazka;
9
10 Ksiazka* initKsiazka(const char *tytul, int liczba_stron) {
11     if(strlen(tytul) < 5 || liczba_stron <= 50)
12         return NULL;
13
14     Ksiazka* nowa_ksiazka = (Ksiazka*)malloc(sizeof(Ksiazka));
15     strcpy(nowa_ksiazka->tytul, tytul);
16     nowa_ksiazka->liczba_stron = liczba_stron;
17
18     return nowa_ksiazka;
```

Bibliografia

- Stephen Prata, Język C. Szkoła programowania. Wydanie VI, Wyd. Helion, 2016.
- <https://cybersecurity.umcs.lublin.pl/wp-content/uploads/kmazur/PP2017/>, dostęp online 10.04.2023.
- Richard Reese, Wskaźniki w języku C, Wydawnictwo Helion 2014.
- http://marek.piasecki.staff.iiar.pwr.wroc.pl/dydaktyka/skp/W11_wskazniki_na_tablice_wielkosc_wskaznikow, dostęp online 15.04.2023.
- https://pl.wikibooks.org/wiki/C/Typy_z%C5%82o%C5%BCone#Struktury, dostęp online 20.04.2023.